

holandenes Udflugt i Stedet, thi vi faae ingen-
 lunde de Bedste, nei de blive hjemme. Det, vi
 faae, er Udflugt, det indrømme endog saa uden-
 landste Forfattere (Modsigelse af Joh. Hage).
 So, det har Forfatteren Michel i Sverrig be-
 vidnet; det kan jeg vise det ærede Medlem
 Sort paa Hvidt for, hvis det forlanges.
 Det er ikke min Mening med disse Udtalelser
 at ville have, at vi skulle rejse en kinesi-
 Mur om vort Land, paa ingen Maade; men
 der kunde gjerne gøres Noget for at styrke
 vore egne i Konkurrencen ligesom for Ud-
 lands Arbeidere. Man kunde f. Ex. gjøre det
 til Pligt for Arbejdsgivere, som tage uden-
 landste Arbeidere i Arbejde, selv at sørge for
 dem i Trangstilsælde, det vilde give vore
 egne Arbeidere et godt Forjæring. Det, at
 mange af vore egne Folk maa gaa ud af
 Landet, maa gaa til Amerika, er et Vidnes-
 byrd om, at de ikke føle sig tilfredse og lyk-
 lige her hjemme. Ellers bleve de; men det
 kan og bør der gøres Noget for; det sker
 naturligvis ved at gjøre Tilstanden bedre
 for dem. Der er indvendt fra Venstre mod
 dette Lovforslag, at det vil stille de Paa-
 gjældende, som gif ind i denne Anstalt, i Af-
 hængighed til visse af Statens Embedsmænd.
 Man har klaget over, at Bestyrelsen ikke havde
 en folkelig Karakter; det turde være, at der lig-
 ger Hunden begravet. Dersom de Herrer havde
 en rimelig Udflugt til selv at komme til at
 danne Bestyrelsen, saa vilde de maatte komme
 til at se paa Sagen med mildere Øine end
 hidtil. Men det skulde de dog se bort fra,
 thi det er netop lige det Modsatte af det; de
 udtale, der vil ske. Vedkommende, som faae
 en Ret, ville netop ikke blive stillede afhæn-
 gige af Bestyrelsen, men de stilles lige over-
 for Bestyrelsen med en Ret, der kan kræves,
 behøve altsaa ikke at komme, som der er blevet
 sagt, med Hatten i Haanden for at faae det;
 de kunne godt møde med Hatten paa Hoved-
 det, naar de ville. Der er imidlertid et
 Punkt i Lovforslaget, som forekommer mig
 ikke at være heldigt; det kan maatte ikke blive
 anderledes, men jeg vil dog tillade mig at
 nævne det. Der er foreslaaet, at den, der
 dør, før han naar sit 55de Aar og altsaa ikke
 har faaet sin Livrente angivet, hans Bo skal
 have alle Indtæktene refunderede med Ren-
 ter, men den, der nu lever, til han er fyldt
 de 55 Aar og har faaet sin Livrente, naar
 han dør Aaret efter, da faar hans Bo Intet.
 Deri ligger en forfærdelig Hæder for ved-
 kommende Arvinger, de maatte ønske, at Ved-
 kommende maatte dø, før han fik sin Livrente,
 thi saa faae de Refusion, men lever han blot
 et Aar efter at have faaet Livrenten, saa gaar det
 Hele tabt. Det forekommer mig, at der kunde
 ændres noget derved, og navnlig vil jeg an-

tage, at f. Ex. ngitte Personers Arvinger,
 som maatte ere fjerne Slægtninge, snarere
 burde tabe disse Indflugt, om Paaagjældende
 dør, før han faar Livrenten, end den Mand
 Børn, der lige netop lever til sit 56de Aar,
 skulde tabe det Hele. Men det er, som sagt,
 af den Slags Ting, som der kunde rettes
 paa, naar der ibrigt er god Villie til at
 gaa ind paa Sagen. Jeg forudsætter jo nu,
 at efter den Hensynsfuldhed, der er vist lige
 overfor Lovforslaget i det Hele taget, at man
 har tilladt, at det kommer til Forhandling
 her, saa vil man ogsaa lade det komme til et Ud-
 valg, der... Det er ikke noget glædeligt Tegn,
 at det ærede Medlem foran (Hørup)
 ryster paa Hovedet. Jeg forstaaer dette
 saaledes, som om det ærede Medlem der-
 ved tilkjendegiver, at det ikke er Meningen,
 men jeg vilde ellers have udtalt Haab om,
 at Lovforslaget maatte komme til et Udvalg,
 som vilde arbejde paa Sagen; thi ellers er
 det temmelig ligegyldigt, om det kommer i
 Udvalg eller ikke, naar det ikke kommer i et
 Udvalg, som vil arbejde paa Sagen; men det
 vil jeg dog haabe indtil videre, at man vil
 gjøre. Hvis man vil gaa med god Villie
 til Sagens Fremme, saa antager jeg ogsaa,
 det vil lykkes at komme overens med den høit-
 ærede Finanzminister, der jo nu interesserer
 sig varmt for denne Sag, om de Forandringer,
 som maatte være nødvendige for dette For-
 slags Gjennemførelse; og jeg haaber, at man
 ikke vil benytte det, at den høie Regjering
 tidligere har stillet sig tilhænladende mindre
 venlig til Sagen, som Motiv til nu fra
 dette Things Side at vise Sagen fra sig;
 thi saa vilde man jo aldrig komme til Enig-
 hed om en Ting; naar den Eine gif fra,
 saasnart den Anden gif til, saa vilde man
 jo altid være lige nær. Der maatte ganske
 vist træffes Foranstaltninger mod, at f. Ex.
 Spekulanter skulde profitere altsom meget ved
 dette Forslag. Det kunde vel tænkes, at der
 kunde findes Spekulanter, som vilde benytte
 dette Forslag til at tilegne sig dette Stats-
 tilflugt, men det er ogsaa af de Ting, som
 staa til at ændre.

Jeg kan ikke slutte disse Bemærkninger
 uden at sige et Par Ord overfor den Slut-
 ningsudtalelse, som det ærede Medlem for
 Præsto Amts 6te Valgfreds (Bosjen) kom

Rettelser.